Samenvatting van Tekst 11: Het wezen van het christendom

1. De Goddelijke Openbaring en de Drie-eenheid

De Bijbelse openbaring begint in Genesis 1:1 met de benaming 'Elohim', een Hebreeuwse meervoudsvorm die God omschrijft als de enige schepper van hemel en aarde. Deze term wordt in de Bijbel gecombineerd met zowel enkelvoudige als meervoudige werkwoordsvormen. De kerkvaders zagen in deze meervoudsvorm een typologisch model voor de christelijke Drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest. Dat God schept uit het niets betekent dat hij schept vanuit zijn eigen onuitputtelijke geest en levenskracht.

2. De Oerzonde en het Demonische Kwaad

In Genesis 3 verleidt de slang, als een sluw en mythisch wezen, het eerste menselijke paar tot de kennis van goed en kwaad. Waar heidense godheden een intieme omgang met goed en kwaad kennen en het kwaad als gelijkwaardig hanteren wanneer het hun uitkomt, wijst de Bijbelse God het kwaad absoluut af. De oerzonde is een gewetenloze daad die de boze begeerte ontketent en de scheppingsorde verstoort. Als reactie stelt God een strijd in tussen het nageslacht van de vrouw en de slang.

3. De Dagen van Noach en Lot: Vlees versus Geest

In het verhaal over de dagen van Noach (Genesis 6) leidt de gemeenschap tussen 'godenzonen' en mensendochters tot de nefilim of geweldenaars. Dit illustreert de centrale Bijbelse tegenstelling tussen 'vlees' (ondermaatse menselijke levenskracht) en 'geest' (Gods wezenseigen levenskracht). Wanneer het vlees overheerst, trekt Gods geest zich terug, waardoor de mens onbeschermd overgeleverd wordt aan natuurelementen zoals de zondvloed. In de dagen van Lot (Genesis 19) leidt de gewelddadige verdorvenheid in Sodom en Gomorra eveneens tot een verwoestend Godsoordeel door brandende zwavel. Zowel de zondvloed als de zwavelregen tonen aan dat wie door gewetenloos gedrag de goddelijke levenskracht mist, de nare gevolgen van zijn eigen daden ondergaat.

4. De Levenslijn der Mensheid en de Ethische Keuze

Volgens Jezus in Lukas 17 blijft de dynamiek van de dagen van Noach en Lot de mensheid beheersen tot aan de komst van de Mensenzoon. Het Boek der Wijsheid verduidelijkt dat ook culturen zoals Egypte, vanwege hun harteloze slavernij en schending van gastvrijheid, onderworpen werden aan straffen voor hun misdaden. Tegenover deze ontsporing schetst Jezus Sirach de dienaar van de Heer. Wie God wil dienen, moet zich voorbereiden op beproevingen en gelouterd worden zoals goud in het vuur. Beproevingen

vragen om geduld, gewetensvolheid en het onderhouden van Gods geboden. Liefde voor God betekent niet een vroom gevoel, maar het daadwerkelijk uitvoeren van zijn richtlijnen. Wie weigert God te dienen, vervalt tot de "stad van het niets”uit Jesaja 24-27. Door het verbreken van het universele verbond dat na de zondvloed werd gesloten, roept de mens een verwoestende vloek over de aarde af.

5. Nieuwtestamentische Vervulling: Geest, Doopsel, Eucharistie en Typologie

In het Nieuwe Testament bereikt deze heilsgeschiedenis haar vervulling. Jezus openbaart zich aan de Samaritaanse vrouw als profeet en belooft het "levende water” van de Heilige Geest die de gelovige van binnenuit leidt. Paulus formuleert de zaai-en-oogstwetmatigheid: wie zaait in het vlees oogst verderf, maar wie zaait in de geest oogst eeuwig leven. Christus stierf naar het vlees, maar werd ten leven gewekt naar de geest. In die verheerlijkte geest daalde hij neer ter helle om de blijde boodschap te verkondigen aan de geesten in de kerker, wat Gods grenzeloze goedheid toont.

Het doopsel vormt de bewuste overgang van vlees naar geest en is een ethische gewetensverbintenis met God. Door de doop wordt de gelovige bevrijd van de greep van boze machten die wereldse structuren beheersen.

In 1 Korinthiërs 10 legt Paulus uit dat oudtestamentische gebeurtenissen dienen als typologische modellen (typus) voor de nieuwtestamentische gelovige (antitypus). Ten slotte presenteert Paulus de Eucharistie als het kernstuk van het geloof, waarin Jezus' offer en overgang naar de geest tegenwoordig gesteld worden. Het onwaardig nuttigen van de Eucharistie leidt tot een opvoedend Godsoordeel, dat ziektes of tegenslagen kan veroorzaken om de mens tot inkeer te brengen.